

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 10 Ianuarie st. v.

Li se face Românilor din țările co-roanei ungare adese-ori imputarea, că vor să fie stat în stat.

Nu! — dicem noi, — nu ei o vor aceasta: sunt împinși să o voadă.

Românii totdeauna au voit să fie deopotrivă cu ceilalți concetățeni ai lor; acestia însă s'au unit între dinșii, ca să le creeze Românilor o pozițiune mai rea. Și o mai rea pozițiune are Românul și astăzi.

Pus în mijlocul statului ungar, Românul se uită împregiurul lui și primește convingerea, că el nu poate să găsească la autoritățile publice ale țării sale bunăvoința, pe care o găsește concetățenii lui maghiari, și că lui statul, guvernul, ocărnuirea nu îi sunt ocrotitori, ci un fel de dușmani.

Poate-că nu este întemeiată convingerea aceasta, ba sunt chiar casuri, în care Români sunt și ei ocrotiți de puterea publică; sunt însă în țara noastră foarte mulți diregători, foarte mulți proprietari, foarte mulți Maghiari, care îi tractează pe Români, cu care vin în atingere, într'un mod mai mult ori mai puțin brutal, nu îi ajută, când ar pute să-i ajute, ba cred că s'ar fi servit o faptă bună, dacă îi păgubesc, și, în genere, le creează greutate.

Căci după părerea multora dintre Maghiari Români sunt un element primejdios și pentru statul ungar, și pentru poporul maghiar îndeosebi, și dacă primejdioși sunt, este un merit de a-i slăbi, ca încetul cu încetul să devină inofensivi.

Și „reuniunea de cultură” din Cluj nu este decât organizarea acestei lupte contra Românilor.

De când s'a întemeiat reuniunea aceasta, lupta dintre Români și Maghiari nu este numai politică, ci a devenit o luptă socială, care se urmează pe toate terenele vieții omenești. În lupta aceasta nu mai se cruță nimic din ceea ce este românesc, nici biserica română, nici școala română, nici cartea română, nici averea

română, nici femeia română, nici copilul român născut astăzi: dacă sunt consecuenți Maghiarii umblă să strice și să slăbească tot ceea ce este românesc.

Consecuența firească este, că în Români din zi în zi tot mai mult va trebui să se întărească sentimentul, că ei sunt așezați unul la altul, că trebuie să se strângă la un loc, să pună umăr la umăr și să se ajute în toate împregiurările vieții unul pe altul, căci dacă ei nu se vor ajuta, nimeni în lume n'are să-i ajute, dacă ei nu se vor iubi între ei, nimeni în lume n'are să-i iubească.

Mai e însă și o altă consecuență tot atât de firească: ura de rasă.

Deși este foarte îndelungat timpul, de când Români și Maghiari trăiesc aici în țara aceasta, dar' ură de rasă n'a existat între dinșii. I-au urit Români pe exploatorii lor nemiloși, pe nemeși, ură, care a izbucnit și la 1784, și la 1848, — dar' pe Maghiari, ca Maghiari, nu i-au urit, și dacă unui drumeț maghiar i-se restornează carul, drumețul român nu trece pre lângă el, ci se oprește din drum, ca să-l ajute.

Ura însă se va produce, dacă Românul va vedea, că Maghiarul poartă mai puțin sarcini și se bucură de mai multă ocrotire, este mai bine tractat de solgăbieru, de judecător și în genere de diregătorii publici, — ura se va produce, dacă va simți Românul, că Maghiarul este anume pus, ca să-l strice.

Și aici împinge „reuniunea de cultură” lucrurile.

Concetățenii nostri maghiari nu-și dau seamă despre consecuențele firești ale întreprinderii lor, și scapă mai ales din vedere, că este între Români mare contingentul de oameni, care n'au ce să piardă, pre când între Maghiari e mare contingentul acelora, care au ce pierde.

Noi îi sfătuim, ca, mai înainte de a-și începe acțiunea să consulte pe aceia dintre proprietarii maghiari, care s'au pus vreodată în conflict cu țeranii români de pe moșia lor, apoi să-i consulte și pe aceia,

care nu s'au pus în conflict cu ei. Vor afla, că aceia, care s'au pus în conflict, s'au ruinat în cele din urmă, și adese-ori moșia scoasă la vânzare a fost cumpărată și parcelată de țerani, ear' cei-ce au știut să trăiască în bună înțelegere, stau bine și se bucură de simpatia Românilor, par'că nici n'ar fi de neam străin.

Căci, îndârjiți odată, Români lucrează ziua și noaptea pentru stricarea celor ce i-au îndârjit, și nu este nimic mai primejdios ca lucrarea ce se petrece prin ascuns.

Dacă e dar' vorba de „cultură”, în adevăr de cultură, și dacă concetățenii nostri maghiari vor, ca Români să nu se simtă izolați în statul ungar, și să nu privească acest stat ca pe un dușman al lor, atunci n'au să organizeze lupta contra Românilor, ci să pună umăr la umăr cu noi, clasa cultă română, pentru-ca, lucrând împreună, să ridicăm nivelul cultural și economic al populației române și să facem, ca Români să se simtă bine în țara aceasta. Căci Românul, care se simte bine, e cel mai inofensiv om, și numai cel hui-duit e primejdios.

Negociările vamale cu România nu par a fi ajuns la rezultatul, pe care mai ales noi Ardeleni îl dorim cu atât nerăbdare, dacă trebuie să punem temeiul pe informațiunea, pe care ni-o dă „Telegraphul” din București, un ziar inspirat de obicei din cercurile guvernamentale.

În convorbirile preliminare — dice „Telegraphul” — „ce au avut loc la Viena între delegații nostri și austro-ungari cu privire la tratatul de comerț, nu s'au putut stabili până acum nici măcar punctele generale pentru noua convențiune. Guvernul liberal rămâne neclintit în dorința sa nestrămutată de a garanta întreaga libertate economică a noastră.”

De ale capitalei Ungariei.

Scim cu toții, cât de mari opintiri s'au făcut în timpul celor din urmă douăzeci de ani, pentru-ca să se facă din Budapesta un splendid oraș de primul rang, pe care străinii să-l privească cu uimire. Și multe colibi s'au ruinat, pentru-ca în Budapesta, — decorul patriei noastre — să se ridice palaturi splendide.

— Ei, bine! să vedem, ați desperat doară? rele creștine ce sunteți, dice aceea dintre surori, care nu vorbește încă, țineți . . .

Și căutând în buzunarul ei, scoase, — două câte două, — șese oue.

— Mi-s'au dat aceste 6 oue ați dimineată, nu voiam să le primesc; așteptăți-mă, insistați. Toate vom avea câte un ou, surorilor; cu astea nu moare omul de foame.

— Nu le putem mânca crude, — obiectă una dintre călugărițe.

— Dar', — dice proprietărea ouelor, — nu-i nimic mai simplu. Mă voi duce în casa cea mai de aproape, și nu-mi vor refuza de a fierbe ouele mele.

Sora plecă, bătută la casa vecină și se rugă de bucătăreasă să-i permită a fierbe 6 oue la focul bucătăriei. Această permisiune îi fu acordată.

Intențiunea sorei era de a le fierbe tari; în modul asta mai că nu aveau trebuință de pâine.

Pe când sora sta lângă cuptor, fierbându-și ouele, stăpâna casei coborî.

Fuse prevenită, că în cuhnă se afla o călugăriță, care ceruse permisiunea de a-și fierbe ouele.

Ea se apropiă de călugăriță.

— Scusă, — sură, — îi dice dînsa, — dar' aș dori să știu, carei împregiurări îi datoră fericirea de a-ți aduce micul serviciu cerut?

Călugărița se întoarse la primele cuvinte; timidă și surîzând ascultă întrebarea pusă.

Astă falnică metropolă se află într'o crisă de tot curioasă. E încercată de o mulțime de boale epidemice, fiindcă administrațiunea ei e proastă.

„Cu o reprezentațiune comunală de 400 capete, — dice „Pester Lloyd”, — cu nenumărate comitete și subcomitete și cu funcționari, care prin întâmplare și prin legături de familie, prin compromisuri de club și prin simpatii personale au fost aleși și sunt ocrotiți, nu putem să ne închipuim o administrațiune regulată. Cel mai destoinic funcționar se paralizează într'un asemenea sistem ori în luptă cu el, și nici cel mai energic ministru nu va pute să o scoată la capăt cu el.”

Aceste ni le spune un ziar oficios despre administrațiunea capitalei, în care se află guvernul țării. — Ce va mai fi prin alte orașe? — ce va fi pe la sate?

Dar' această administrațiune are și ea meritele ei.

„În administrațiunea autonomă a capitalei Budapesta sunt rele serioase, — dice celalalt oficios, „Nemzet”. — Această autonomie nu e capabilă, așa cum e întrebuințată, să răspundă chemării ei.

„Nu scie să se ridice la nivelul, în care ar înțelege însemnătatea Budapestei, ca capitală maghiară, prim oraș al țării și metropolă apuseană.

„Are fără îndoială și această autonomie trăsăturile ei avantajoase. Autonomia aceasta a făcut mult pentru promovarea instrucțiunii publice și pentru maghiarizarea capitalei. Mai ales în ceea ce privește aceste două lucruri bărbății ce se află în fruntea capitalei și-au câștigat merite neuitate.

„Dar' s'au comis neglijențe neiertate în ceea ce privește aprovizionarea cu apă, canalizarea și în genere purtarea de grijă pentru starea sanitară a orașului.”

Foarte firesc!

Preocuparea de căpetenie, ba, precum se vede, singura preocupare a părinților orașenesci a fost, ca să facă din Budapesta un oraș maghiar ori să-i dea cel puțin aparența de a fi maghiar; celelalte lucruri cu mult mai importante, le-au neglijat. Și neglijența li s'a iertat, fiindcă era destul să lucreze pentru maghiarizare, pentru-ca să li se ierte neglijența, și, precum ne spune „Pester Lloyd”, legăturile de interese, de familie, compromisele de club și toate câte se vor mai fi petrecând.

Ear' capitala e oglinda țării întregi: n'ai în țara aceasta decât să-ți dai aierul

Foița „Tribunei”.

Mititelele incurabile.

De Al. Dumas, tatăl.

La 17 Aprilie anul 1853, sînt acum tocmai 15 ani de atunci, pe la 5 oare d. m. un preot, om în vîrstă de 48—50 de ani, cu părul cărunt, dar' cu ochi negri și cu sprîncene negre, cu nasul bine marcat, cu o față blîndă și binevoitoare, suia în suburbiul „du Roule”, urmat de 4 surori de caritate din ordinul „Maria-Joseph”.

Una din ele purta în brațele ei o fetișoară; alta ducea pe o a doua de mîna; fetița, care umbla, schiopăta puțin.

Sosit în suburbiul „du Roule”, preotul luă direcțiunea înspre passagiul „Sainte-Marie-du-Roule” și se opri înaintea unei căsuțe albe, cu table de fereastră brune, cu 3 caturi, care purta numărul 22.

— Eată-ne, surorile mele, — dice preotul, și scoțînd o cheie din buzunarul său, deschise poarta, care conducea într'o casă nouă, dar' unde nu era nimic altceva afară de cei patru păreți.

— Vedeți? — dice el.

Una din ele surise.

— Acesta e un adevărat palat, — răspunse sora pietoasă.

Copilițele se uitau mirate.

Sora puse pe parchet pe copila, pe care o avusese în brațele ei, dar' copila seșu jos, neputîndu-se ține în picioare.

— Acum, — dice preotul, — mă duc să vă trimit patru scaune, patru cearceafuri și o saltea; aceasta e tot, ce eu vă pot da.

— E mai mult încă, decât ne trebuie, domnule abate, — răspunse aceea, care vorbise deja, — și noi vom fi aici ca nise regine.

Abatele plecă, și o oară mai târziu un comisionar aduse cele 4 scaune de paie, cele 4 cearceafuri și salteaua promisă.

— Ia întreabă comisionarul, — îi dice una din călugărițe celeilalte, — dacă domnul abate nu i-a dat și o bucată de pâine pentru noi?

Călugărița îi puse comisionarului întrebarea. — Pe legea mea, nu, — dice el, — dînsul nu se va fi cugetat la asta; însă de voiți, mă pot duce ca să-i cer una.

— Nu, mulțumesc, — dice sora misericordiană.

Comisionarul se retrase.

— Mi-ar fi făcut însă plăcere, dacă domnul abate s'ar fi gândit a ne trimite și pâine.

— Va fi cugetat, că am prîndit, — răspunse una dintre călugărițe.

— Eu n'am mîncat de ați dimineată, — dice a treia.

— Nici eu, — răspunse prima, — dar' nu face nimic. Măne, sînt prea sigură, că ne va trimite ceva.

— Și eu, soră, sînt flămîndă, — dice una dintre fetișoare.

— Ah! eată ce e mai serios, surorilor, copilele n'au mîncat.

— Doamnă, dice ea, tocmai ne-am instalat, sora „Saint-Célestin”, sora „Maria-Saint-Louis”, sora „Rufine” și eu, în casa Nr. 22; sîntem acolo fără mobile, cu două sîrmane fetițe, care se numesc „Augustine-Baudouin”, ceealaltă „Armadine Laporte”, și fiindcă nu avem nici foc, nici unelte de gospodărie, am venit la D-Ta să cer permisiunea de a-mi ferbe ouele, în speranța că vei avea generositatea de a-mi-o acorda.

— Fi-va indiscret a te întreba, sora mea, cine a închiriat acea casă pentru voi, și cu ce scop a închiriat-o?

— Oh! nu, doamna mea, din contră; după-ce de prezent nu avem nimic în lume, decât aceste 6 oue, care mi-s'au dat ați dimineată, ear' în viitor vom posedea numai aceea, ce suflăte bune vor voi a ne da, e datorința mea de a spune persoanelor milostive, precum pari D-Ta, doamna mea, a fi una, ce scop l'a condus pe abatele Moret de a închiria casa aceea.

— Cine e abatele Moret, sora mea?

— Dînsul este fondatorul întreprinderii.

— Și care-i întreprinderea, de care îmi vorbesci?

— Aceea, pe care intenționăm a o întemeia asemenea stabilimentului „de Notre-Dame-des-Sept-Douleurs”, în favoarea sîrmanelor fete tinere neputîncioase, incurabile, începînd dela etatea de cinci ani în sus.

— Explică-mi, te rog, sora mea, care e întreprinderea aceea?

de a fi unul dintre propagatorii maghiarismului, pentru-ca s'e-ți poți permite ori-și-ce.

Ear' în vremea aceasta miseria se întinde și se întinde mereu.

Dar' — ceea-ce e mai frumos și mai de interes pentru noi — care e rezultatul constatărilor făcute în Budapesta?

Că guvernul voiesce să facă el ceea-ce nu a făcut administrațiunea capitalei. Și dacă, după luxul de până acum, capitala nu are destui bani?

Plătim noi ăștia-lăți, — căci avem de unde!

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

De lângă Secaș (Oravița), la 2 Ianuarie 1887.

În ziua de sf. Nicolae a. tr., sub presiul dlui pretor din Oravița s'a ținut alegerea reprezentanței comunale din Secaș.

Între alții a fost candidat și comerciantul I. Băeș. Acesta însă, din cauză, că are păcatul a scl, că ce e, a fost șters din lista votanților, sub pretext, că nu e contribuabil. Deși I. Băeș a făcut tot posibilul, ca să fie admis, demonstrând prin acte introducerea sa în seria comercianților și a contribuabililor; totuși, în sensul nu scim cărei legi, a fost respins.

Fiind atunci și de sărbătoare, părintele Iosif Stupineanu, rugă pe pretor să sisteze alegerea până după celebrarea serviciului divin, căci chiar în apropierea imediată a sf. biserici a decurs alegerea. Rugarea însă nu fu considerată.

Seara s'a cetit rezultatul, care și de astădată fu favorabil pentru noi; dar' independent de grația „domnilor.“

La 2 Ianuarie v. a decurs alegerea antistiei comunale. În sensul legii celei nouă, pretorul numește „cel puțin“ 3 candidați. Ordonanța ministerială, cu privire la aplicarea legii, și respective a §-lui 77 pune oare-care limite absolutismului practicanților ei. Pretorul nu a respectat această ordonanță, căci nu a fost cu considerațiune la purtarea morală etc. a persoanelor candidade. Vocea reprezentanței comunale nu a avut nici echo, ci numai șoptirile notarului.

Mergând comerciantul I. Coca la pretor, ca să-i aducă la cunoștință, că poporul îl doresce de jude primar, pretorul îl îndrumă, să se înțeleagă cu notarul, și de vrea el, atunci vrea și solgăbirăul. Recunoaște acesta pe I. Coca de abil pentru oficiul de jude, dar' totuși nu cutează, pentru-că: „Nu ești omul nostru“. Notarul făcea mărturisiri, că ori-care să fie jude, numai „unul“ nu. Pe acest „unul“ îl cunoaștem.

Am afirmat mai sus, că dl pretor nu a respectat legea și ordonanța ministerială de astădată. Nu, căci a candidat persoane tot de cele pierdute și răcite, cu excepțiunea unuia. Legea spune apriat, că se pot candida mai mulți de 3, dacă sunt. Au fost, însă nu a voit a observa legea. Poporul de afară striga pentru Coca, ear' pretorul în lăuntru era pentru altul. În fine a reușit unul dintre candidați, care era mai la dorința poporului. Unul dintre aspiranți la postul de jude primar a fost început a împărți la rachiu, nu ar mai fi, încă de pe la 20 Noemvrie n. an. tr.

— Voi încerca, doamnă, a-ți spune ceea-ce am auzit și eu dela el, pentru-că eu nu sunt atât de pricepătoare, ca să știu astfel de lucruri. Din timpul regilor din mila lui Dumnezeu, era la „Reims“ un spital, în care se primiau serofuloși de toate etățile, și unde îi îngrijia, așteptând o sfințire; noului rege sfințit i-se prezentau toți nefericiții, el îi atinge cu mâna sa regală, precum se dice, că împăratul Napoleon ar fi atins cu mâinile sale ciudații într'un oraș din Syria. Dumnezeu făcea minuni în favorul fiului celui mai mare al bisericii, căci adese-ori, se dice, că unii dintre acești nefericiți fură vindecați. Aceia, pe care reul nu-i părăsia, primiau o mică pensie și erau de aci înainte asigurați de alte trebuințe urgente. Acest spital se numia spitalul „Sainte-Ampoule“.

Orașul Lyon, a cărui populațiune, după-cum ni-se asigură, din cauza lucrărilor sfortate cu care se ocupă, este supusă mai mult ca ori-și-care alta, unor morbiuri teribile; are 2 case destinate a primi pe acești nefericiți; dar' se pare, că Parisul, care posedă adăposturi de toate speciile, nu are decât pentru incurabili bătrâni, nici unul însă pentru copii.

— Pardon, soră, dar' eu cred, că există spitalul „de l'Enfant-Jésus“?

— Aici, ce-i drept, se îngrijesc copii, dar' numai până la un timp; îndată-ce s'au convins, că nu pot fi vindecați, se redau familiilor lor.

Așadar' abatele Moret a obținut dela gu-

vern permișiunea de a funda un spital; dar' banii trebuincioși pentru această fundațiune?

— Abatele Moret n'a obținut nimic, doamna mea, nici permișiune, nici bani; abatele Moret cearcă a face cu propriile sale mijloace, sau mai bine ăis, chemând mila într'ajutor, ceea-ce ori-care creștin poate face; noi din partea noastră îl vom sprigini cu toată puterea, și cu ajutorul Domnului și al suferitorilor generoase, trebuie să sperăm, că vom ajunge la scopul nostru.

(Va urma.)

Cronica.

Numiri. Albert Vogh, până acum sub-jude la judecătoria cercuală din Dice-Sân-Martin, s'a numit jude la judecătoria cercuală din Cöhaln; — Gustav Bartos, până acum sub-jude la jud. cerc. din Arad, s'a numit jude la judecătoria cercuală din Radna; — Francisc Bán, până acum notar la tribunalul din Elisabetopol, s'a numit sub-jude la judecătoria cercuală din Turda; — Iuliu Ciuciu, funcționar la judecătoria cercuală din Hațeg, s'a numit executor jud. la judecătoria cercuală din Hălmagiu.

Proiecte de lege militare. Precum aude „Budapester Tagblatt“ guvernul va așterne dietei vre-o câteva proiecte de natură militară, între care și unele referitoare la gloate. Proiectele de lege se dice că sunt terminate deja de către ministerele respective.

Prelegerile pentru „Reuniunea sodalilor români“ din Sibiu. Din cauza concertului „Reuniunii române de cântări“ de mâne seară, prelegerile din punctul 2 al programului seară, ce are să o țină dl Dr. D. P. Barciuanu s'a amânat pe *Duminea următoare* (18 Ianuarie st. v. 1887) la 5 oare seara. Prin amânarea aceasta se alterează programa anunțată într'atâta, că toate prelegerile se vor ține cu opt zile mai târziu, tot acolo, unde s'a ținut cea dintâi și la aceeași oară.

Reuniunea de patinat din Sibiu va arangia Duminea în 23 Ianuarie n. o serată costumată, „un carnaval pe ghiță“ fiind terenul de patinat frumos decorat și iluminat cu foc de artificii și bengalic. Musica militară a regimentului 82 va cânta dela 6—8 oare seara. Bilete de intrare se pot căpeta în tutungeria din piață și în cele două tutungerii din strada Cisnădiei, precum și seara la cassă.

Uciagași în Dej. În 19 Ianuarie n. la 3 oare după amiază, au intrat nise uciagași în casa de negoț cu zăloge a lui Keresztesi, l-au împușcat pe acesta, apoi au luat cu ei mai multe obiecte de preț precum și 600 fl. bani gata. Poliția din Cluj a arestat patru Ovrei sosiți cu trenul dela Dej; se crede însă, că aceștia nu sunt adevărați făptuitori, căci trenul ce sosese pe atunci în Cluj, pleacă din Dej numai câteva minute, înainte de a se fi săvârșit fapta.

D. Mavrogheni, ministrul-plenipotențiar al României, a cărui sănătate s'a restabilit, părăsesce Viena zilele acestea și pleacă la Cannes.

— Voi încerca, doamnă, a-ți spune ceea-ce am auzit și eu dela el, pentru-că eu nu sunt atât de pricepătoare, ca să știu astfel de lucruri. Din timpul regilor din mila lui Dumnezeu, era la „Reims“ un spital, în care se primiau serofuloși de toate etățile, și unde îi îngrijia, așteptând o sfințire; noului rege sfințit i-se prezentau toți nefericiții, el îi atinge cu mâna sa regală, precum se dice, că împăratul Napoleon ar fi atins cu mâinile sale ciudații într'un oraș din Syria. Dumnezeu făcea minuni în favorul fiului celui mai mare al bisericii, căci adese-ori, se dice, că unii dintre acești nefericiți fură vindecați. Aceia, pe care reul nu-i părăsia, primiau o mică pensie și erau de aci înainte asigurați de alte trebuințe urgente. Acest spital se numia spitalul „Sainte-Ampoule“.

Orașul Lyon, a cărui populațiune, după-cum ni-se asigură, din cauza lucrărilor sfortate cu care se ocupă, este supusă mai mult ca ori-și-care alta, unor morbiuri teribile; are 2 case destinate a primi pe acești nefericiți; dar' se pare, că Parisul, care posedă adăposturi de toate speciile, nu are decât pentru incurabili bătrâni, nici unul însă pentru copii.

— Pardon, soră, dar' eu cred, că există spitalul „de l'Enfant-Jésus“?

— Aici, ce-i drept, se îngrijesc copii, dar' numai până la un timp; îndată-ce s'au convins, că nu pot fi vindecați, se redau familiilor lor.

Așadar' abatele Moret a obținut dela gu-

vern permișiunea de a funda un spital; dar' banii trebuincioși pentru această fundațiune?

— Abatele Moret n'a obținut nimic, doamna mea, nici permișiune, nici bani; abatele Moret cearcă a face cu propriile sale mijloace, sau mai bine ăis, chemând mila într'ajutor, ceea-ce ori-care creștin poate face; noi din partea noastră îl vom sprigini cu toată puterea, și cu ajutorul Domnului și al suferitorilor generoase, trebuie să sperăm, că vom ajunge la scopul nostru.

(Va urma.)

Despre dl Cogălniceanu cetim în „Telegraphul“. Un amic al nostru ne informează, că sănătatea frunții noastre om de stat M. Cogălniceanu merge mult spre bine, așa că doctorii au declarat, că nu este necesitate de operațiune.

Serbarea Bobotezei în capitala României. Cetim în „Telegraphul“. Serbarea zilei botezului Mântuitorului s'a făcut ieri conform programei stabilite. Pe cheiul Dâmboviței, puțin mai jos unde a fost liceul Sf. Sava, un frumos pavilion era înălțat și ornamentele de drapele, de coroane și verdețuri îi dădeau un aspect măreț.

Pe la oarele 9 lumea începuse să se adune și cu tot gerul ce domnia ieri, mulțimea creștea din moment în moment. La oare 10 și jum. era greu să străbați prin acea aglomerațiune de oameni și fiecare era fericit când putea să se mențină în locul seu. La 11 fără un pătrat compania de gendarmi pedestri sosi și se puse în front, liberând locul dintre pavilion și marginea cheiului. Câteva momente mai târziu și celelalte detașamente ale regimentelor staționate în capitală sosiră și formară spaliere pe ambele cheiuri ale Dâmboviței. Pe la oarele 11 și jumătate sosi la fața locului l. P. S. S. Metropolitul-Primat și clerul metropolitan. Îndată după-aceia sosi și Regele în trăsura deschisă escortat de un escadron de gendarmi călări. La oara 11 și trei pătrare l. P. S. S. Metropolitul-Primat, însoțit de clerul metropolitan, în prezența Maiestății Sale a Regelui, încungiurat de casa sa civilă și militară, sevrîși sfințirea apelor, după care se coborî la marginea apei și aruncă pământul în Dâmbovița. În acel moment 2 indiviți se aruncară în apă și unul din ei scoase pământul predându-l l. P. S. S. Metropolitului-Primat. Tunurile din dealul Spierei începură a da salve și aierul vibra de bubuitul lor.

Printre cei de față am putut observa pe d-nii miniștri D. Sturza, Nacu, Radu Mihai, pe mai mulți membri ai corpurilor legiuitoare, și înaltele curți de casașiune și de compturi, curțile și tribunalele, corpul profesoral, dl primar al capitalei cu consiliul comunal, d-nii ofițeri generali și superiori, cari nu se aflau sub arme, camera de comerț și d-nii funcționari superiori ai statului.

După săvîrșirea rugăciunilor, Maiestatea Sa Regele încungiurat de statele majore, primi defilarea trupelor în fața pavilionului ceremonial.

Al patrulea congres al corpului didactic din România va fi la Iași în 30 și 31 Martie și 1 Aprilie viitor. Cestiunea ce se va discuta este: „Organizarea învățămîntului secundar.“

În Pitești bântuie scarlatina și angina difterică.

Împămînteniri în România. Sau sancționat legile, prin care se recunoaște calitatea de cetățean român d-lor Iustian Varga și Iacob Bunea, Români din Transilvania.

Operațiune pe sine. În 17 Ianuarie n. a demonstrat profesorul Billroth înaintea multor ascultători un nenorocit dela gara Speising. Acesta voia să treacă cu trăsura — în care se aflau încă doi colegi ai sei — șoseaua căii ferate. În momentul acela sosi o locomotivă și cu toate că conducătorul mașinii a împedecat-o imediat, a venit la o ciocnire între locomotivă și trăsura. Pre când colegii lui Kebelka (acesta e numele nefericitului) au obținut rane mai mici, acesta a fost apucat de roatele locomotivei, care i-a rupt un picior, ear' mâinile și-le-a încheștat astfel în roate, încât a trebuit multă trudă de a le desface. „A fost o ingenioasă idee a medicului respectiv (Dr. Cuparescu, Român din Ungaria) și profesorul Billroth, a amputa mâna ime-

diat și la locul nefericirii. Spre scopul acesta s'a pus legătura elastică a lui „Esmarch“ sus la brațul de sus, pentru a împedeca scurgerea sângelui, apoi a fost amputat mai întâiu brațul de jos apoi cel de sus în lipsa unui firez, cu ciocan și daltă.“ „La pasul acesta“, dice mai departe profesorul Billroth, „a fost îndreptățit medicul, pentru-că la astfel de casuri brațul e nesmintit pierdut, chiar și atunci, când vîtmări din afară nu se ved; căci deobște urmează înveninarea sângelui, care aduce cu sine moartea“. Profesorul Billroth a întregit apoi operațiunea, și se crede, că nefericitul, care a suferit și mai multe contuziuni la cap, va rămâne în viață.

Pregătiri de război în Germania?

Diarul „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ dă un raport despre sedința reuniunii femeilor, ținută în 19 Ianuarie n. sub președința împărătesei, titlul remarcabil: „Despre mobilizarea crucii roșii“, și dice, că armata va avé în curînd trebuință de ajutorul și spriginirea infirmăriei voluntare. — Foile de seara din Berlin cred, că cercetările făcute asupra exportului de cai vor aduce cu sine încă interdicerea exportului de cai din Germania.

Generalul Langiewicz. Fostul dictator al revoluției polone dela 1863, și-a luat de domiciliu, după supunerea rebelilor poloni, Constantinopol, unde și-a făcut o frumoasă avere. Acolo el se căsătorii cu o Engleză, proprietărea unui pensionat de fete. Fiul seu, căruia i-a câștigat precum sieși indigenatul austriac, a studiat la școala reală militară din Mährisch-Weiskirchen. În zilele din urmă s'a hotărît Langiewicz a se așeza în Galiția. Pentru scopul acesta voiesce a-și cumpăra un bun în Neu-Sandec.

Expulsarea Polonilor rusesci din Prusia.

„Pol. Corr.“ aduce știrea următoare: Expulsarea din Prusia a supușilor rusesci de naționalitate polonă, s'a urmat în decursul întregii luni Decemvrie. Șese familii cu 12 persoane au sosit în Galiția și s'au prezentat comitetului din Cracovia cerînd ajutor. Aședarea acestor persoane devine din ce în ce mai grea, deoarece 100 persoane încă nu sînt aședate. Dintre supușii austriaci de naționalitate polonă nu a sosit în luna lui Decemvrie nici o persoană, care ar fi arîtat un decret de expulzare din Prusia.

Prinsece econome. Toaletele de promenadă ale moștenitoare de tron din Germania, totdeauna au excelat prin simplicitatea lor. Cine întâlnește pe înaltele persoane în „Thiergarten“-ul din Berlin preumblându-se, cu greu va cunoaște în damele atât de simplu îmbrăcate pe viitoarea împărăteasă germană și pe trei prinsece din casa domnitoare. Cu greu va purta — dice o foaie berlineză — o damă din *haute finance* două ierni după olaltă una și aceeași mantilă, căci fiecare sezon aduce altă modă, și deobligă a pune moda veche la o parte și a-și comanda o *nouveauté*. Altecum face însă moștenitoarea de tron și fiecele ei. Cine lea observat pe promenadă va afla, că mantilele lor sînt tot acelea din anul trecut. Înainte cu vre-o câteva zile purta înalta damă tot aceeași mantilă întunecată și un vestmînt de pânză simplă, mai apoi o bundiță, cu care umbla și anul trecut, ba poate chiar și la 1884. Prinsecele, deobște îmbrăcate asemenea, parcă se întrec în simplicitatea toaletelor. Paletouri lungi și strîmte cu pălării de amazonă, poate că nu vor multumi pe multe fiece de bancher. La ocașuni sărbătorești, se înțelege, că și familia moștenitorului tronului german se îmbracă potrivit rangului ce-l ocupă în societate. Dar' și atunci aceste prinsece excelează mai mult prin bunul gust, decât prin bogăția toaletelor.

A eșit vestea în sat,
Că draguța m'a lăsat:
M'a lăsat, că o-am lăsat,
Că alta 'mi-am căpătat,
Mai gătită, mai frumoasă,
Nu ca ea o mincinoasă,
Mai înaltă, mai subțire,
Nu ca ea scoasă din fire.

Copilă mândră ca tine
Îmi găsesc eu astăzi mâne;
Lasă, mândră, că-i vedé
Ce-a plătit dragostea mea,
Și de bună și de rea,
Că-i umbla cu clopa 'n mână
După dragostea mea bună,
Să ne mai iubim o lună;
Dar', mândră, tu om ca mine,
Nu 'ți-i găsi până-i lume,
Să scie năravul teu,
Precum 'ți-l-am știut eu.

Am avut o mândră dragă,
O-am lăsat la domni să tragă;
Dac'am vedut, că e greu
Pusu-m'am și-am tras și eu.

Muri-aș, moartea nu-mi vine
Trăi-aș și n'am cu cine,
Că pe cine am avut,
Nu voiu avé-o mai mult;
Pus-a capul la pământ,
Nu l'a pus să înflorească,
Ci l'a pus să veștețească.

Pentru tine, rujă plină,
Nici n'am somn, nici n'am hodină;

Poți tu, mândră, dice deu,
Că nu te-am iubit și eu?
Ba eu, bade, nu pot dice,
Că 'ți-a fost gurița dulce.

Scii tu, lele, acum un an,
Cât de dragi ne mai eram,
Dintr'un măr ne săturam;
Acum de-am avé cu sacul
Nu ne-am da unul la altul.

Scii tu, lele, ce 'ți-am spus
La sapă de cucuruz:
Unde-or fi oameni mai mulți
La mine se nu te uiți;
Unde-or fi mai puținei
Ochii tăi se fie-ai mei.

Cine iubesc și tace,
Dă-i, Doamne, bine și pace;
Cine iubesc și spune,
Nu-i da, Doamne, nici un bine;
Să se facă de minune,
Să fie de ris la lume.

Uită, lele, 'n ochii mei,
Puté-vei trăi cu ei?
Frunză verde măgheran,
Câte zile's într'un an
Atâtea năravuri am.

Cântă cucul pe fîntînă
Măndru-i dus de-o săptămînă;
Frunză verde lemn de sus,
Dar' mie nici nu 'mi-a spus,
Pe care drumuș s'a dus.

Poesii populare.

De pe la Șireag, în Ardeal.

Culese de

Laura Veturia Murășanu.

De-aș vedé moartea pe rit,
Ce 'mi-e drag nu 'mi-e urit;
De-aș vedé moartea pe prag,
Ce 'mi-e urit nu 'mi-e drag.

Rău mă doare 'n pept și 'n spate,
C'a rămas mândra departe;
Rău mă doare limba 'n gură,
C'a rămas mândra singură.

Mândră, la inima mea
Este-un rit și-o fîntănea;
Ritu-i făcut de urit,
Fîntănea de necaz mult.

Poți tu, mândră, dice ba,
Că nu te-am iubit cândva?

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 2/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 1-a Ianuarie n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenți: G. Barițiu, B. P. Hârșanu, I. Popescu, Dr. II. Pușcariu, E. Măcellariu, Z. Boiu, P. Cosma.

Secretar: Dr. D. P. Barciannu.

Nr. 1. Tipografia arhidieceșană prezintă 2 conturi, unul de 283 fl. 45 cr. v. a. pentru tipărirea și expedarea „Transilvaniei” în semestrul al II-lea al anului 1886 și unul de 3 fl. pentru tipărirea unui apel în cauza scoalei de fete, la oaltă în suma de 286 fl. 45 cr. (Nr. 407/1886.)

— Suma de 286 fl. 45 cr. se avizează la cassă pentru a fi plătită, anume cele 283 fl. 45 cr. din pozițiunea bugetului, menită pentru tipărirea foaiei „Transilvania”, ear’ cei 3 fl. având a se pune în contul scoalei.

Nr. 2. Cei doi secretari și cassarul Asociațiunii prezintă consemnarea speselor de drum făcute cu călătoria la Alba-Iulia și îndărăt, cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii transilvane din anul 1886 în suma totală de 30 fl. v. a. (Nr. 414/1886.)

— Se avizează la cassă spre plătire la mâna numiților funcționari.

Nr. 3. Direcțiunea despărțământului VII. (Abrud) prezintă cu datul 2/8 a. tr. protocolul adunării generale a despărțământului ținută la 1 August în Câmpeni, dimpreună cu suma de 218 fl. 60 cr.

Din acest protocol se vede că:

a) din suma de restanțe dela membrii pro 1885 s’au încasat 80 fl., dela membrii noi 35 fl., și dela membrii ajutători 93 fl. 60 cr. (la oaltă suma de mai sus);

b) s’au înscris membri noi: Dr. V. Preda, avocat; Iuliu Poruț, paroch în Câmpeni; Ioan Maior, paroch gr.-cat.; Pompiliu Sterca Șilulțiu din Roșia; Ștefan Giurca, proprietar; Ioan Barsu, preot gr.-cat. în Bistra;

c) se cere dela comitet o listă a tuturor membrilor Asociațiunii din acel despărțământ, dela întemeierea Asociațiunii încoace;

d) se înaintează comitetului o cerere a „Reuniunii femeilor române din Abrud”, pentru un ajutor în favorul fondului acestei reuniuni, cu scop de a se înainta adunării generale a Asociațiunii;

e) s’au ținut unele declamațiuni;

f) s’a decis ținerea adunării generale viitoare în Lupșa-sat.

Ear’ din partea direcțiunii se cere și un conspect al celor ce au plătit taxele în 1885, și o copie a protocolului adunării generale precedente. (Nr. 278/1886.)

— Adevărindu-se primirea sumei de 218 fl. 60 cr., celelalte servese spre știință cu aceea, că conspectele cerute se vor trimite, dar’ subcomitetul este avisat a-și țină și însuși în evidență pe membrii și taxele plătite, precum și a-și face însuși, înainte de a se trimite comitetului central, copiile protoalelor, ce sânt a se conserva în arhivul despărțământului.

Membrilor noi se vor trimite diplomele; cererea reuniunii femeilor, fiind prezentată adunării generale, se află rezolvată prin concludul acesteia.

Nr. 4. Direcțiunea despărțământului XII (Dej) prezintă protocolul ședinței subcomitetului de dto 29 Iulie a. tr., din care se vede: că s’a ales în locul d-lui Alexie Bogdan, cassar al despărțământului dl Dr. Dumitru Cînta, candidat de advocat, și s’a decis înființarea unei biblioteci a despărțământului sub administrarea parohiei gr.-cat. din Dej. (Nr. 265/1886.)

— Spre știință cu aceea, că alegerea d-lui Dr. D. Cînta de cassar se admite numai pentru

casul, dacă se face membru al asociațiunii, ear’ că pentru bibliotecă despărțământului în condițiunile indigiate în propunere, decisiunea se va lua în legătură cu concludul respectiv al adunării generale a despărțământului.

Nr. 5. Direcțiunea despărțământului XII (Dej) prezintă la 5 August a. tr. protocolul adunării generale a despărțământului, ținută la 1 August în Ceachi-Gărbău, și prin avis postal 222 fl. 69 cr., ca taxe dela membri, venitul unui bal și al unei colecte făcute la această adunare.

Din protocol se vede, că:

a) s’a citit o disertație de preotul I. Petran din Fizes-St.-Petru: „Despre educațiunea și chemarea mamei în familie”, și alta despre „Mărețul scop al asociațiunii” de Vasile Pap, preot în Poptelec, ceasta din urmă se acule la raport;

b) s’a decis ținerea adunării generale viitoare a despărțământului în Ileana-Mare;

c) s’a propus adunării generale a despărțământului, ca cu suma de 87 fl. 75 cr. ce se află depuși de subcomitet la cassă de economii din Dej, să se procure cărți românești de cetit și dulapuri pentru conservarea cărților, ear’ această bibliotecă să treacă ca bibliotecă pentru casina română, ce se va înființa în Dej, sub administrația parohiei greco-cat. din Dej, și supraveghierea comitetului despărțământului, — însă din protocol nu se vede ce a concludat adunarea generală;

d) s’a reconstituit subcomitetul în persoanele dlor: Augustin Muntean, director; G. Manu, I. Murășan, Ioan Velle, George Gradovici, avocat, Teodor Herman, protopresbiter, Teodor Mihaly, avocat ca membri ordinari, ear’ Alexandru Racoți, Dr. D. Cînta, Al. Cheresteș și Aurel Muntean ca suplenti;

e) s’au înscris membri noi: Ioan German, preot în Poptelec și tractul protopopesc al Dêrjei;

f) se arată, că membrul A. Nedelcu a repositat (nr. 181/1886.)

— Spre știință adevărindu-se primirea sumei de 222 fl. 69 cr.

Cât privește însă înființarea bibliotecii despărțământului în condițiunile indigiate, subcomitetul este înștiințat, că fiind organ al asociațiunii transilvane, dînsul nu poate înființa bibliotecă sau alte asemenea, și în urmă să le pună sub administrația altor corporațiuni sau altor societăți, ci ceea-ce prin mijloace de ale despărțământului se face, proprietatea asociațiunii trebuie să rămână, și prin organele ei are să se și administreze. Procurările ce se vor face pentru bibliotecă despărțământului să se supună aprobării comitetului.

Alegerea noului comitet se aproabă cu observarea, că I. Velle, Teodor Herman, Dr. D. Cînta și Aurel Muntean, numai după-ce vor fi membri ai asociațiunii pot să-și exerciteze funcțiunea.

Membrilor noi se vor trimite diplomele la timpul seu, ear’ disertațiunea acudată se transpune redacțiunii „Transilvaniei” pentru a se procede cu ea conform regulamentului.

(Va urma.)

Istoriografia asupra Românilor.

I.

Desvoltarea literară a cestiunii române.

(Urmare.)

În tot același sens ca Hunfalvy tractează și Schwicker în mai mult studii asupra originii Românilor („Ausland” 1877—1879) cestiunea aceasta, în care se încearcă de a combate în mod polemic obiecările lui Jung, Bidermann și Hăjden, care în istoria sa „Istoria critică a Românilor”, 1875, demonștră vechietatea Românilor în patria lor de astăzi. Trei ani mai târziu, 1880, întră în lupta de condei Pic cu publicațiunea sa: „Asupra originii Românilor”. După el sânt Români urmașii provincialilor romani în Dacia-Traiană, cari — fiindcă o devacure completă a acestei provincii nu putea fi sub Aurelian — au rămas acolo. Din Mesia n’a putut să se facă imigrarea spre nord, căci aici a fost elementul român prin incursiunile barbarilor, cari aici au fost tot atât de dese și aprige ca și în Dacia,

în parte exterminat, și parte împins spre meadă-și în patria de astăzi a Românilor-Macedoneni. Pic observă mai departe — în contrast cu Hunfalvy, — că Ungurii la venirea lor în această țeară au aflat pe Români în Carpați de răsărit, cum demonștră toți cronicarii unguri și cronicarul rus Nestor (pe la 1100). Poziția politică a acestor Români în evul mediu, cum și ființa dreptului român (jus valachicum) de acolo nu e basată pe privilegii, ci pe autonomia națională, care se desvoaltă pe basa referințelor ante-ungare de drept în posesie. Că Români s’fi imigrat înaintea Ungurilor în această țeară, o ține ca cu neputință din cauza migrațiunilor popoarelor urmate din nord spre meadă-și.

Îndată după aceasta apără opul minunat al lui Jung: „Țerile-romane ale imperiului roman”, 1881, în care reprezintă autorul față cu cestia română opiniile sale de mai înainte deja cunoscute. Tomaschek: „Pentru știința Peninsulei-Hemus” 1882, întră earăși în ceartă și obiectă acum — în contradicție cu ideile sale de mai înainte, — că Români din Peninsula-Hemus au imigrat în țerile de meadă-noapte ale Dunării abia în secolul al 11-lea și 12-lea. Resturile puține romane în Dacia după părăsirea țerii au fost strivite în decursul migrațiunilor popoarelor, de ce și de atunci nu amintesc nici un isvor despre Români în nordul Dunării. Limba română reprezintă în tulpina ei starea sermo-rustice din 400—600 d. Cr., restimpul genezei romanismului indeobște; de aceea nu s’a putut ea desvolta în nordul Dunării sub domnirea barbarilor, ci numai în împărăția romană spre meadă-și de Dunăre și de aceea este și limba Românilor din Dacia și Macedonia tot aceeași.

În anul 1883 apără după aceea opul al doilea al lui Hunfalvy: „Români și nisurinte-țelor”, în care autorul se luptă pentru teoria lui Roesler, fără a aduce nouă dovezi, și supune unei critice aspre istoriografia română.

Acum apără pe scena luptei și profesorul istoriei române la universitatea din Iași, dl Xenopol, cu „Teoria lui Roesler”. Pe basa dovedilor aduse de Jung și Pic precum și a dovedilor nouă, afirmă dl Xenopol continuitatea elementului român în Dacia. Argumentele lui proprii sânt luate în cea mai mare parte din nomenclatura topografică: în care sânt specificate nu numai nume singurătate române de locuri din timpul roman, ci se aduseră și dovezi pe basa chartei statului maior austriac, că nomenclatura munților din Transilvania de meadă-și și apuseană e precum-penitoare română. De aci rezultă vechietatea Românilor în munții acesti muntoși Din apus urmă și, cum ne dovedesc isvoarele istorice, colonizarea Moldovei și României resăritene cu Români la înființarea principatelor române.

Cercetările aceste ale dlui Xenopol fură în curând supuse unei convorbiri critice detaliate de către Dr. Onciul în „Convorbirile literare”, București 1885, anul XIX, Nr. 1—7. Onciul încearcă aici rezolvarea cestiei prin ipoteza unei imigrări din meadă-și, care o pune în secolul al 7-lea în decursul colonizării slave și bulgare în Peninsula-Balcanică și ca urmare a acestei imigrări. Ipoteza aceasta o spriginesce pe documente din limba și religia Românilor, cum și pe o comunicare istorică (Acta S. Demetrii), care permite a cunoaște o împingere a populațiunii române din provinciile dunărene ale Peninsulei-Balcanice, atât spre meadă-noapte, cât și spre Meadă-și prin Slavii și Bulgarii imigrați. Continuitatea resturilor romane în Dacia până la restimpul acesta amintit, o probează Onciul — în concordanță cu Xenopol — pe basa numelor topografice, care s’au conservat din anticitate, cum și pe basa tradițiunilor.

Întărit prin mulțimea din meadă-și a supraviețuit elementul roman rămas în Dacia și prin imigrațiunile popoarelor, punând astfel basa pentru poporul daco-român. Continuitatea lui o ia Onciul numai pentru partea sud-vestică a Daciei, unde fusese colonizația romană mai intensă și unde se păstrară și cele mai multe nume

topografice din vechime. Până la colonizarea slavo-bulgară în Peninsula-Balcanică formau acești Daco-Români după opinia lui, o unitate națională cu cei din Mesia, de care erau despărțiți numai prin Dunăre, așa că până la restimpul acesta putea să se facă desvoltarea egală a limbei române pe amândouă maluri ale riului în unitatea teritorială.

În anul trecut s’a încercat Pic din nou într’un op mai mare: „La cestiunea română-maghiară” de a întări afirmările lui de mai înainte cu ajutorul argumentelor nouă topografice, limbice, mai ales însă etnologice. Atât Daco-Români, cât și Macedo-Români formau dintru început un tot comun, până-ce se despărți aceasta prin părăsirea Daciei sub Aurelian în două părți mari. Pe când Daco-Români din Bănt, dincolo de Tisa, în partea de meadă-și a Ardealului și în România arată urme mari de sânge roman, sânt Moldovenii și poate și Români din Maramureș și în partea de meadă-noapte a Ardealului, cum și locuitorii Basarabiei cu excepția unei părțicele în Bucovina de origine dacă sau altfel și Daci romanisaiți. (Va urma.)

Posta ultimă.

București, 21 Ianuarie n. „Telegraful” aduce scirea următoare:

Evenimente grave se pregătesc în Bulgaria. Partidul Zancoffist pregătesce o răscoală, care de sigur că va fi înăbușită. Represaliile vor da Rusiei pretext de a se amesteca și ocupațiunea tinărului principat este ca și sigură. În cas de refus din partea principelui Alexandru, se va proclama un triumvirat pe termen de trei ani. Dăm această din urmă parte a informațiunii sub toată reserva. Așteptăm în momentul de față sosirea amicului nostru Zaharia Stoianoff.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 22 Ianuarie n. Casa deputaților. Ministrul de comunicație așterne un proiect de lege privitor la organizarea instrucțiunii speciale în ramura căilor ferate. După aceea s’a continuat desbaterea asupra bugetului.

Banchierul Carol Iosif Ullmann s’a împușcat cu revolverul ași înainte de a merge în locuința sa. Motivul sinuciderii nu e cunoscut.

Berlin, 22 Ianuarie n. Cu privire la oprirea exportului de cai se va așterne împăratului și consiliului federal o propunere, pe care o va discuta acesta din urmă în săptămâna viitoare.

Paris, 22 Ianuarie n. Comisiunea bugetară a respins cu 18 contra 6 voturi proiectul de buget rectificat, așternut de ministrul de finance. E temere de crasă.

București, 22 Ianuarie n. (Agența-Havas.) Agentul bulgar de aici Stoianoff, care la stăruința guvernului seu a plecat la Sofia, s’ar fi exprimat, precum se dăce, că în Bulgaria se pregătesc evenimente serioase; dar’ că guvernul bulgar are de cuget să iee măsuri energice.

Scirea despre rentoarcerea lui Zancoff e inexactă. Dînsul se află încă în Constantinopol.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Pentru tine, rujă creată,
Nici n’am somn, nici n’am viață.

Vai de mine, ce să fac,
Care-mi place, eu nu-i plac;
Vai de mine, ce să fie,
Cui fi plac, nu-mi place mie. —

Ia-ți, mireasă, ziua bună,
Dela fir de mătrăgună,
Dela maică-ta cea bună;
Dela rădăcini de flori,
Dela frați dela surori,
Dela flori dela văcele,
Dela neamurile mele;
Dela neamuri dela toate,
Cuget că mă duc la moarte:
Dac’acolo voiu sosi,
Ziua bună înc’oiu da
La struțul meu m’oiu uita.
O sărace, struț frumos,
Degrabă te-am tipat jos
Pentru-un hid și negricios. —
Mă uitai la pete nouă
Inima-mi-e ruptă ’n două;
Lacrămile curg părăe
Pe fețe pe amândouă;
Dar’ de lacrimi nu bag seamă,
Că le șterg cu-a mea năframă,
Ci ’mi-e milă de obraz,
Că rămâne fript și ars. —

După nor vine senin,
După dragoste pelin;
Amar mie și venin,
Lacrămile vale-mi vin. —

Răbdă, inimă, și taci
Ca pământu când îl calci;
Fii, inimă, răbdătoare,
Ca pământul sub picioare. —

De-oiu muri eu mai întâiu,
La mormântul meu să vii
Și să ăci cătră mormânt,
Sub cuvânt de jurământ:
Morminte, groapă săpată,
Lasă-mă să ved odată
Pe-aceia, ce m’a iubit
Pe-mine deservit;
El aiciia putrădesce,
Dragostea mea se toposesce. —

Părăuț cu apă rece
Lungă casa maicii tece;
Ese maica să se spele,
Vede că-s lacrimi de-a mele. —

Trecui valea și-un părău,
La fata lui chiș-birău;
Nu sci țese, nu sci coase,
Dar’ ’mi-e dragă, că-i frumoasă. —

Busuioace,
Nu te coace!
Dar’ de ce să nu mă coc?
Că mă pun feciorii ’n clop
Și mă poartă pe la joc;
Fetele mă pun la brău
Și mă poartă pe la riu. —

Câte mama m’a ’nvățat
Cu piciorul le-am călcat,
Dar’ nici bine n’am umblat;

Câte mama ’mi-le-a spus
Toate sub picior le-am pus,
Dar’ nici bine n’am ajuns: —
Astăzi de m’ar învăța,
Toate ’n seamă le-aș lua. —

Te cunosc, lele, pe frunte,
Că pui rumenele multe;
Nu știu cum dracul le-ai pus,
De la nas nu ’ți-au ajuns.

Lungu-i drumul Clujului,
Dar’ mai lung al dorului, —
Drumul Clujului se gată,
Al dorului nici odată.

Dragostea din ce-i făcută?
Din omul cu vorbă multă.
Urîtul din ce se face?
Din omul, care tot tace.
Pune-o buză preste alta
Și ’ndată-i urîtul gata.

Cine n’are noroc, n’are
De cum nasce până moare,
Precum n’am avut nici eu
Parte de norocul meu.

Măi, bătă, pentru tine
Nici cu mama n’o duc bine,
Nici la foc, nu-mi face loc,
Că ăce că n’am noroc;
La fântână nu mă mină
Că se teme de pricină;
La prilaz nu-mi dă răgaz
Că se teme de năcăz;
Că, bade, să te las.

Du-te, bade, cu apa
Și ’ntoarnă când a ’nturna,
Că nu ’mi-e să-ți ved gura;
Du-te, bade, cu norii
Și ’ntoarnă când vor veni,
Că nu ’mi-e să-ți ved ochii.
Bade pentru ochii tei
’Mi-am urît părinții mei;
Bade pentru gura ta
’Mi-am urît și pe mama.

Tie, maică, ’ți-a părut
Bine, când tu m’ai născut.
Când ai vădut că-s fecior,
Să-mi fi rupt, maică-un picior,
Și mâna să-mi fi scrinit,
Cu mine te-ai fi slugit.
Dară bine m’ai păzit
De pe vatră să nu pic
Și de foc să nu mă frig;
De pe vatră să nu cad
Și de foc să nu mă ard;
Cu mine că te-ai slugit
Două-deci ani s’au plinit.
Oh! Ardeal, țeară dorită,
De mulți munți ești îngrădită,
Dar’ eu tot mai lăcremez
După-a tale câmpuri verzi,
După pomii cei cu flori,
După mândrele surori;
După pomii înfloriți,
După iubiții părinți;
După pomii dintre brați,
După iubiții mei frați.

Economic.

Piața din Sibiu, 21 Ian. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.90 până fl. 5.70, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.70, până fl. 4.50, secăra 68 până 72 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, orz 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 45 chilo fl. 1.70 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, melaul 76 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semența de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.50 până fl. 8.50 fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, pasat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 46.— până fl. 48.—, unsorea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, sêu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sêu fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 22.— până fl. 25.—, fên 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.90, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 2.50, spiritul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 30 cr. carnea de vițel 26 până 40 cr., carnea de porc 36 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 22 cr., ouă 10 cu 24 până 26 cr.

Piața din Mediaș, 20 Ian. Grâu hectolitra fl. 5.— până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.25; secăra fl. 3.— până fl. 3.10; orz fl. — până fl. —; ovės fl. 1.90 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; semința de cânepă fl. 3.20 până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.60; melaul hectolitra fl. — până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.25; fasolea fl. 3.— până fl. 3.25; linte fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. 40.—; sêu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sêu vârsate fl. — până fl. 44.—; unsorea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 30.— până fl. 40.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fênul fl. 1.30 până fl. 1.70; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 20 până 24 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 40 cr.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 20 Ian. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 43.— cr. până 43.1/2.— cr., ușori 42.— cr. până 43.— cr., marfă țerănească, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușoară 42.— cr. până 43.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 40.1/2.— cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 39.— cr. până 39.1/2.— cr., în grășăți cu ghindă 30.— cr. până 36.— cr. per 4% compenți la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Ianuarie st. n. 1886.			
Renta amort. (5%)	Cump.	92.—	vând. 93.—
Rur. conv. (6%)		86.1/2	" 87.—
Act. de asig. Dacia-Rom.		265.—	" 268.—
Banca națională a României		1020.—	" 1030.—
Impr. oraș. București		33.—	" 36.—
Act. de asig. Națională		—	" —
Credit mob. rom.		—	" —
Scrișuri fonciare urbane (5%)		82.—	" 82.1/2
Schimb 3 luni		25.13/4	" —
Societ. const.		104.—	" —
Aur		17 1/4	" 17.3/4

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Ianuarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.35	vând. 8.40
Lire turcesci		11.18	" 11.28
Imperiali		10.17	" 10.27
Ruble rusești		1.16	" 1.17

Bursa de Budapesta

din 21 Ianuarie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%		101.25	
" " hârtie " 5%		91.10	
Imprumutul căilor ferate ung.		150.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		98.50	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		117.50	
Bonuri rurale ung.		104.—	
" " cu cl. de sortare		103.75	
" " bănțene-timișene		103.25	
" " cu cl. de sortare		103.25	
" " transilvane		103.75	
" " croato-slavone		—	
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99.50	
Imprumut cu premiu ung.		120.50	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		122.—	
Renta de hârtie austriacă		80.50	
" " argint austriacă		81.50	
Losuri aust. din 1860		112.50	
Losuri aust. din 1860		197.50	
Acțiunile băncii austro-ungare		870.—	
" " de credit ung.		296.50	
" " " " austr.		288.60	
Argintul		—	
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“		102.—	
Galbeni împărătesci		5.91	
Napoleon-d'ori		10.98	
Mărci 100 imp. germane		62.10	
Londra 10 Livres sterlingi		126.90	

Bursa de Viena

din 21 Ianuarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%		101.10	
" " hârtie " 5%		90.90	
Imprumutul căilor ferate ung.		149.25	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		98.60	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		126.50	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		117.80	
Bonuri rurale ung.		104.25	
" " cu cl. de sortare		104.—	
" " bănțene-timișene		104.—	

Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare		104.—	
" " transilvane		104.—	
" " croato-slavone		105.50	
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		—	
Imprumut cu premiu ung.		120.—	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		122.50	
Rentă de hârtie austriacă		80.40	
" " argint austriacă		81.50	
Rentă de aur austriacă		112.—	
Losuri austr. din 1860		187.—	
Acțiunile băncii austro-ungare		871.—	
" " de credit ung.		294.50	
" " " " austr.		286.50	
Argintul		—	
Galbeni împărătesci		5.95	
Napoleon-d'ori		10.02	
Mărci 100 imp. germane		62.15	
Londra 10 Livres sterlingi		127.—	

Practic dar de sărbători!

Scut în contra iernii!

Frumos! Calduros! Elegant! Ieftin!

Impermeabil în contra frigului și a umezelii sînt

Jachetele mele bărbătesci de iarnă,

produse în fabrica vieneză de jachete bărbătesci, pentru ne mai pomenitul preț ieftin de numai

1 fl. 80 cr.

Jachetele mele bărbătesci de iarnă sînt cea mai caldurosă și totodată sănătoasă îmbrăcăminte, pentru-că ele țin trupul cald, se dau foarte tare după trup și produc prin colosala lor ieftinătate senzație generală.

25.000 bucăți sînt deja vîndute.

Fiecare, care voesc să aibă o jachetă de iarnă frumoasă, caldurosă și trainică, se comande numai decît, fiindcă incurg comande în masă și în cel mai scurt timp va trece depositul.

Mai departe recomand cele mai sănătoase îmbrăcăminte ale mele produse după sistemul Profesor Jäger din lână de oaie fină și deasă de cea dintâi fabrică din Viena:

Cămeși normale de iarnă, cea mai fină calitate, bucata numai cu fl. 1.50.

Ismene normale de iarnă, cea mai bună calitate, bucata numai cu fl. 1.50.

foarte calduroase, îndesate și trainice, în cele mai frumoase fașonuri.

Ciorapi de iarnă Merino, lungi, groși și calduroși, părechia numai —40 cr.

Ciorapi de iarnă Merino lungi, groși și calduroși, părechia numai —50 cr.

1 colecțiune de iarnă completă consistătoare din: 1 jachetă bărbătească de iarnă, 1 cămașă normală de iarnă, 1 părechie de ismene normale de iarnă, 1 părechie de ciorapi Merinolungisau scurți, în cea mai bună calitate, la oaltă vînd pentru neobișnuitul preț ieftin de numai fl. 4.

Unic și singur a se procura la
Wiener Commissionsgeschäft für Winterwaaren Ant. Gans,
Wien, III. Kolonitzgasse 6—25.

La comande e destul a se arăta, dacă statura e mare, mijlocie ori mică. Se expediază cu posta în timp de 24 ciasuri în toate părțile Austro-Ungariei prîlîngă rambursă sau trimiterea înainte a prețului.

[368] 7—11

În ciuda

vremurilor vecinic rele [361] 9

dau 10 scumpeturi

mai pe nimic, numai pe 2 florini;

cine nu-i are, se facă datorii,

se-și cumpere minunea de marfă,

căci în adevăr se plătesce.

Toate 10 obiecte prețioase,

o bucată avînd singur o valoare mai mare,

decît costă toate la oaltă, între ele un

orologiu mergînd punctuos,

costă la oaltă numai 2 fl.

1 orologiu de bronză mergînd punctuos,

exact, regulat, cu garanție.

1 port-tîgară de spumă sculptat și cu

chihlihar.

1 portofoliu de țigări cu împletitură pătrată

artificioasă.

1 port-chibrite vecinic de buzunar de gumă

tare, de soiul cel mai fin.

1 cravată fină de mătase sau atlas veritabil.

1 drăgălaș ac de cravată potrivit, cu pietre.

1 creion fin de nickel cu peană, plumb și

gumă de ras.

1 drăgălaș briaciag cu scobitoare și linguriță

de ureche.

1 inel, cu diferite pietre.

1 suvenir de Viena ca obiect de haz.

Comande se execută prîlîngă rambursă de

Wiener Specialitäten-Lager „Fekete“,

Wien, Hundsthurmerstrasse Nr. 18/3.

Minune de Viena

pe terenul industriei de pendule.

Numai fl. 2.45

costă la mine de adi înainte o

Pendulă

excelentă, regulată, ce merge punctual și

luminează de sine,

cu deșteptător și aparat de sgomot, cu

două garnituri de greutate, cu pendulă și

apertinențe.

Acele minunate și distinse oroloage în

colori frumoase, în imitațiuni de nuc, de

abanos ori palisander și în rame rotunde

sînt un decor pentru ori-care salon. Pentru

cadranul ce e provădit cu cifre aurite și

luminează noaptea fără ori-ce material,

garantez 10 ani

și atrag atențiunea publicului asupra împe-

rișării, că aceste oroloage miraculoase,

distinse și cu toate aceste nespuse de ieftine

numai la mine se pot afla bune și veritabile.

Afară de aceste mai dau

un superfin orologiu remontoir

de argint-nickel ce se poate

trage fără cheie, cu veritabil

mecanism de nickel, un orologiu-

capital punctual regulat și ne-

peritor cu arătător de secunde.

Numai fl. 6.90. A costat mai

nainte de trei ori atîta.

Expedarea în provincă se întîmplă pre lîngă

rambursă postală sau trimiterea înainte a

prețului.

Export de oroloage, Fekete, Depot principal

Viena, V. Wehrgasse Nr. 13/3.

[381] 4

Umedeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, calduroase, durabile și admirabil de ieftine sînt des țesutele, potrivite mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de numai fl. 1.85 pro bucată.

Acele vestite jachete „civile“ sînt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în colore sură, brună, mellee, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sînt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame și soiuri mai fine:

Din lână fină de zephir
numai fl. 2.85.Lână brodată de zephir
numai fl. 4.—.

Drept măsură e destul a însemna, dacă jachetul se poftescă pentru statură mari, mijlocie ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena,
V., Hundsthurmerstrasse 18/3.Premiat cu nouă
medalii de aur și
de argint.Dela magistratul
capitalei și residenței ces. reg.

Viena

Distins prin repe-

țitele laude ale

Maj. S. Împăra-

tului Fr. Josif I.

'mi-s'a dat concesiunea pentru purtarea unui negoț de mărfuri și de expediție. Mă folosesc deci de această ocaziune, spre a aduce în general la cunoștință, că eu țin numai mărfuri solide și excelente și mă voiu sili totdeauna a îndestuli pe mușterii mei atît prin prețurile cele mai ieftine, cît și prin novități, pentru ceea-ce mă rog de comande de probă, deoarece-ce eu cinstesc fiecărui,

care îmi face și cea mai mică comandă, drept suvenir
un album cu toate tablourile din Viena
împreună cu un complet courant de prețuri.

[367] 7

Grupul de ciasornice	Grupul de mărfuri	Grup divers
Pendule de Viena elegant ajustate, excelent me-	Garnitură de argint-excelsior rămîne pururea alb ca și ar-	Țoale de cai 190 ctm. lungi, 130 ctm. late,
canism garantat. Mecanism de	gintul veritabil.	groase ca scîndura, practice
umblat cu 1 greutate dela	6 buc. cuțite superfine fl. 2.—	pentru ori-care proprietar de
fl. 13 până la fl. 18. Mecanism	6 " furculițe " " 1.20	cai. Bucata fl. 1.75. Țoale de
de bătut cu 2 greutăți dela	6 " linguri de mîncare " 1.50	birje pr. buc. fl. 3.— prețuri
fl. 18 până la fl. 28. Mecanism	6 " lingurițe de cafea " —.65	fine în deosebite colori și vîrghi
cu repetiție cu 3 greutăți dela		fl. 6.—
fl. 35 până la fl. 70.		
Pendule în formă de remontoir cu cadran ce luminează noaptea.	Aparat de fert cu spirt cu 3 flacări,	Plapome din cel mai fin rouge, în toate
Aparat de deșteptat și de alarmă	cea mai nouă descoperire, foarte	nuanțele, roșu, albastru, galben,
și 2 greutăți de bronză numai	practic fl. 3.—	orange, etc. pe deplin de lungi,
fl. 3.25.		pentru cel mai mare pat, bu-
Pendulă cu ramă rotundă cu mecanism de bătut de 1/2 și	Vestimente de iarnă. Jachetă-Stefania, se dă bine după	cata cu fl. 3.70, sau părechia
oară întregă din lemn de abanos, nuc sau paltin fl. 4.50.	trap, un port elegant fl. 2.50; în toate	cu fl. 6.80.
Orologiu-remontoir de nickel pentru buzunar,	Plaid de iarnă în cele mai moderne colori, cal-	Cravate bărbătesci pentru port pe două părți 6 bu-
cel mai bun orologiu pe lume,	duros și comod, bucata cu	căți sortate în cele mai fru-
frumos alb ca și argintul veri-	fl. 1.40.	moase mostre numai fl. 1.80,
tabil fl. 6.50; foarte fin aurit	Ciorapi scurți și lungi de iarnă 6 părechi fl. 2, fini fl. 3.50	împreună cu un ac în formă
fl. 7.50.	superfini fl. 5.	de potcoavă cu brilianturi imi-
		tate fl. 3.— superfin fl. 5.—

Expedează numai prîlîngă bani gata ori rambursă ces. reg.

Ignaz Weiss

Wien.

II, Bez., Tempelgasse 6/14.

Stațiune pentru tramvay: Carl-Theater.

Distins prin co-

mandele aproape

ale tuturor membril.

P. I. case împăr.

Premiat cu nouă
medalii de aur și
de argint.